

[Pinholt.]

ning af Bygninger, give større Forskydninger, end der skønnes rimeligt, og Erstatning andet Steds fra vilde meget vanskeligt kunne anvises. Desuden kan indenfor den kommunale Beskatning en Bygningsskyld være helt vel paa sin Plads“.

Det er noget helt andet end det, den højtærede Minister vilde drage ud af det. „Den kan være helt vel paa sin Plads“, — og det er netop det, den *kan*. Det, som man foretog, det er rigtigt, det var, at man til Staten ikke skulde have nogen Bygningsskyld, og et Skridt i den Retning var den Lov, man gennemførte i 1922, ved hvis Behandling jeg havde den Ære at være Ordfører, og hvorved man gav et saa betydeligt Afdrag på 10 000 Kr. ved hver Vurdering. Derved afsvækkede man Bygningsskylden til Staten. Det var netop i Overensstemmelse med de Betragtninger, Landbokommissionen havde gjort gældende, og Landbokommissionen gjorde endelig den Betragtning gældende, som Venstre har været med til at gennemføre, at man skulde beskattede Bygningerne lavere end Jorden. Det er jo gennemført, og det ærede Medlem Hr. Fisker har fuldkommen Ret, naar han siger, at det Lovforslag, som blev gennemført i 1926, var ikke det, som den daværende højtærede Indenrigsminister havde foreslaaet, thi der var ikke stort andet tilbage end Titelen af det. Resten var i Virkeligheden omarbejdet, sammenarbejdet i Udvalget.

Jeg vil i øvrigt sige, at Bygningsbeskatning kan i mangfoldige Tilfælde være fuldstændig rigtig, ja selv ud fra de Betragtninger, som man fra Grundskyldsfolks Side vil gøre gældende, thi det er aldeles givet, at store Erhvervsbygninger som den, jeg talte om i Gaar, som driver et umaadelig stort Erhverv og i og for sig har meget ringe Grundskyld, beslaglægger umaadelig meget af Kommunens Penge ved Færdsel og Benyttelse af Kommunens Institutioner, og den har forholdsvis ringe Anledning til at faa nogen Skat af dem, udover hvad den faar ved Grundskylden, og da er det rimeligt, at Kommunen kan faa Skat som Bygningsskyld.

Jeg maa derfor sige, at denne Anledning, som den højtærede Minister vil tage, til ud fra Landbokommissionens Betænkning at mene, at jeg havde gaaet ind for, at man ikke skulde have Bygningsskyld som kommunal Skyld, er forkert grebet.

Da den højtærede Minister skulde gen-

drive den Tale, der er ført her fra vor Side om Forskydningerne, gjorde han det kun i al Almindelighed, og han kunde i øvrigt ikke fremføre noget godt Argument. Det er forstaaeligt, for der er ikke nogen Mulighed for at gendrive her. Jeg vilde anse det for langt fornuftigere, at man blev staaende ved den Lovgivning, vi har, hvorefter det staaer Kommunerne frit for, om de vil give nye Bygninger Frihed for Skat. Det kan de jo gøre i Henhold til Loven af 4. April 1928. I Henhold dertil kan de sige, at nye Bygninger skal være helt fritaget eller delvis fritaget. Det forekommer mig at være et betydelig bedre Grundlag end det, som her er foreslaaet.

Den højtærede Minister mente med Hensyn til Ophævelsen af § 50, at her var et Punkt, som der maaske kunde blive nogen Forhandling om. Det er jo muligt. Den højtærede Minister var selv saa overmaade glad ved Princippet i dette Forslag. Jeg maa sige, at jeg er ikke helt sikker paa, at det vil blive saa let at gennemføre det. Jeg forstod ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Fisker i Gaar ikke var helt sikker derpaa. Thi der vil komme to Ulemper frem ved at benytte de paalignede Indkomstskattebeløb til Staten som Skattegrundlag for Skat til Amtet.

Den ene Ulempe er den, at det bliver ikke let for Amtstuerne at holde Rede paa alle disse Indkomstskatteydere og faa Skatten fra dem. Hvordan skal man faa Skatten af dem, der rejser rundt? Det er ikke let. Det kniber meget for Kommunerne at faa fat i Skat fra dem. Hvordan Amtstuerne skal kunne faa den, er ikke godt at vide. Men det er jo muligt, at det kan gennemføres. Amsraadets Budget bliver ikke sikkert paa samme Maade som nu. Naar det nu har lagt Budgettet, ved det, at Pengene gaar ind, men det vil ikke blive det samme, hvis det skal lægge Beskatningen i Forhold til de paalignede Indkomstskattebeløb til Staten. Saa maa de ogsaa i Amterne regne med, at der er noget, der hedder uerholdelige Skatter, det kender de ikke i Øjeblikket.

Den højtærede Minister udtalte om det af den tidligere Indenrigsminister Krag forelagte Forslag, at ifølge det vilde den Beskatning, der for Amternes Vedkommende skulde lægges paa Kommunerne, blive forskudt ud paa de mindre velstaaende Kommuner. Dertil vil jeg sige, at det vilde den slet ikke, for det er aldeles givet, at naar vi havde fastlagt Skattepromillen til 4, vilde Motorskatten og den almindelige Nedgang i Forbruget have gjort, at vi ikke var kom-